

S V M M A R I A.

14 ¶ in effectum odiosum, præsertim, quando utrinque, & quidem maior culpa ex parte Actoris reperitur.

Deinde, Rei ad nouam requisitionem magis superflua quam necessaria, de nouo nominant tres Principes, quo significare voluerunt, se adhesuros beneficio primæ instantiæ.

Hinc est, quod nec præcise adstricti fuerunt ad certum tempus nominandi, imprimis, ¶ cum verisimilia & legitima impedimenta allegentur, distantia videlicet locorum, & longinquitas habitantium Reorum Comitum: prout & ordinatio, ¶ vbi mensis spacium statuit, loquitur, quando vnus Reus, vel conueniendus requisitus est.

Secus ergo, vbi ex iusta causa & impedimento, vt iam dictum, maius tempus requiritur. Ad quod facit ¶ Ordinatio. §. *Wird aber titul. 30. partit. 2.* vbi in prorogandis iuris terminis, fatalium videlicet, loci distantia ratio habetur. Et specificè in casu

18 der Reichs Ordnung vñnd Aufstrag / ¶ videtur inferuire textus §. *vñnd soll derselbig titul. 8. lib. 2.* vbi in casu spolijs finiendo intra anni spacium, & sic citius, quam alia causæ, tempus mensis, ad nominandos tres Principes, ob legitima impedimenta extendi permittitur ad sex septimanas. Multo igitur magis ea ratio obtinere potest, etiam in casibus, tam succinctum processum non exigentibus.

19 Videtur etiam ordinatio ¶ disponere de primo actu nominandi Principes, cui hoc loco notorie satisfactum est: non vero, quando interim exoritur impedimentum ex facto tertii, vel culpa Actoris.

20 Denique litera ordinationis, ¶ in §. *darauß soll der verfic. vñnd ob der erkorn Commissarius, &c.* exigit, vt defuncto Principe electo, alius Princeps nominatus, ab ipso Actore eligatur, nulla facta mentione Rei. Imo licet quis putet, hoc non stringere: tamen adhuc obstat iuris axioma: Frustra expectatur euentus, ¶ cuius nullus est effectus, *iuribus vñnd cum contingat, de offic. deleg. Franc. c. peruenit, de appellat.* Constat enim ex documentis numer. 21. 22.

Landgrauium bis se excusasse, & perseueranter (vt ipsemet Actor fatetur) petitionem suam, quæ Rei (testante instrumento nominationis, numero 6.) expresse ratificauerunt, denegasse. Denique nec dubium facit, prætensa causæ continentia diuifio. Licet enim plures sint Rei conuenti, hi tamen omnes (vt ex actis satis constat) in vnum Iudicem eligendum per Actorem, iuxta Aufstrag / consentiunt. Nisi itaque dominis placuerit, litium materiam amputare, & emanatos processus sustinere potius, quam Reis primam instantiam indulgere, meo voto pronunciam, cassandam citationem, & partes ad Commissarios, siue Indices, *vermöß der Aufstrag / remittendas esse. Salus Dominorum votis.*

D. Q. & R. concludunt cum Referente.

P O T V M X L V.

In causa S. contra L.

1 Exceptio litis pendentiæ & causæ non diuidendæ, quoad fundata sit, ex quo patet. & n. 2.

3 Dominus vtiliter pro se & subditis, quando vel spoliatur, vel pignorat, & domino simul sua possessio & iurisdictione detrahitur, agere potest.

4 In Camera quotidie multi processus, tam mandata, quam citationes, dominis in causas subditorum decernuntur.

5 Causa eadem, inter easdem personas, propter connexitatem euidentem, diuersis processibus agitari non debet, & quare. n. 6 7.

8 Exceptio litis pendentiæ, qua etiam hoc casu locum habet, impedit litis ingressum. & n. 9.

10 Iudici bono incumbit, rei que publicæ interest litium materiam amputare, & præcauere, ne lites in immensum crescant. & n. 11.

PRIMÆ citationis, (den grossen Wendgang betreffende) quod exceptio litis pendentiæ & causæ non diuidendæ, si fundata, ¶ patet ex eo, (& primo, quoad factum der sechs abgepfändte Pferd) quod sep. inum mandatum imperatum est, ratione ipsiusmet facti; quod contigit 7. Maii, Anno 77. Quodque in hac causâ primæ ¶ citationis, iterum in iudicium & disceptationem deductum. Articuli enim elisi, septimi mandati, vtriusque 3. 4. 5. 6. 7. per omnia concordant cum articulo 2. 3. 4. 5. 6. libelli primæ citationis, vbi pariformiter ducitur ius Actorum Reichshouensium, & insuper facta pignoratio & turbatio. Est & petitiō vtriusque omnino eadem. Nec possunt dici personæ diuersæ, cum in dicta mandati causa, Episcopus Argentoratensis, tãquam directus dominus, omnium iurium atque proprietatum, licet oppiduli, tam iurisdictionis & suæ directi, quam etiam subditorum vtilis dominii ratione, quoad ius pacendi, & mandatum imperauit, & iuxta naturam interdicti, vt possidetis, petitionem instituit, vbi & omnino eadem probationes utrinque futuræ sunt. Sicut & eadem omnia in pignorationis articulis causis, præsertim 36. 50. articulis, & in petitione ibidem proponuntur & aguntur. Inde constat, quod septimum mandatum ex nulla alia causa, nisi ob pignorationem 7. Maii Anno 77, factam, imperatum sit, de quo facto & iure rursus in hoc libello agitur.

Ad alterum factum (des abgepfändten Viehdiebs) quod attinet: Ex actis octauæ mandati patet talis liquet, plane super eodẽ facto & iure turfus actionem institutam: prout collatio septimi, 8. 10. 11. 12. 18. 19. elisi (octauæ mandati) cum octauo, 9. 10. positionalibus huius causæ, satis denotat. Nec vlla ex parte, petitiones vtriusque processus discrepare videntur. Res & personæ eadem vndique expresse nominantur. nec per viam elidendi, siue per defensionales aliud vel inducitur, vel decidi petitur.

Confessio partis, quoad Diebeger / non sufficit ad causandum separatam processum, quia decisio

Q q causa

causæ octavi mandati, planum faciet mandatum huius puncti, & sententia eiusdem, pariet etiam hic exceptionem rei iudicatæ, id quod aperte fatetur Reus in suis duplicis, sub num. 7. Cum itaque in causis mandatorum, & in hoc processu primæ citationis, super eadem re, siue iure, ex eodem facto, iisdem narratis & articulis, & per eadem petita litigetur: & dominus Episcopus æque principaliter, ratione iuris pascendi, vñd def. Rühlegers/ auff dem Großwald/ in vsum subditorum, quam suæ iurisdictionis prætenfæ, & directi domini, 3 mandata extraxerit. Agit enim dominus ꝑ vtiliter pro se & subditis, quando vel spoliantur, vel pignorantur, & simul domino sua possessio vel iurisdictione detrahitur, textus est in c. 5. de dilat. & ibi Innoc. Potest enim per hoc perdere suam iurisdictionem. *Inter quos, s. damni, de damno infect.* Faciunt notata per *Gail. obser. 125. lib. 1. num. 5.* vbi dicit: quotidie multos processus, ꝑ tam mandata, quam citationes, dominis in causis subditorum in Camera decerni. Ita vt eadem causa, ꝑ inter easdem partes, propter connexitatem euidentem, diuersis processibus agitari non debeat, ne vnum idem- 6 que factum, ꝑ pluribus impetitionibus, ad eundem finem tendentibus, frustra inquietetur: neve 7 diuersis processibus, ꝑ de eodem facto & iure, cõ- 8 trariæ ferantur sententiæ. Ideoque tali casu ꝑ habet locum exceptio litis pendentis, l. 1. & 2. *Cod. de ord. cognit. c. cum dilectus, & c. tuam, de ord. cognit. Socin. cons. 38. colum. 4. num. 7. vers. nam etsi, volum. 4.* Quæ 9 impedit ꝑ litis ingressum, l. vbi acceptum, de iudic. leg. nulli, *Cod. de iudic. cum concordant. vt notat Gail. obseruation. 32. numer. 4. lib. 1.* Et incumbit bono ꝑ Iudici, reique publicæ interest, litium materiam amputare, s. 1. *ibi Bart. vers. venio ad vnum. C. de nouo Cod. fac. facit l. properandum, in princ. C. de iudic. & præcauere, 11 ne ꝑ lites in immensum crescant, l. apertissimi, Cod. eod. tit.*

Concludo, hunc processum esse superfluum, & Reum à citatione absolendum: *Compensatis expensis.* Posset tamen referuari deductio sui interesse, si voluerint Actores, & sibi vtile visum fuerit.

D. Bq. putat, tutius esse vt cassetur citatio, quã absoluator à citatione, & vult eos remittere ad causas mandatorum: *Compensatis expensis.*

D. I. D. Q. item Dn. R. concludunt cum Referente.

V O T V M XLVI.

In causa M. contra S.

S V M M A R I A.

- 1 Exceptionis obiecta præcipua fundamenta in hoc casu quæ & n. 2. 3.
- 4 Ad iurisdictionem fundandam, diuersa summa coniungi, & census, siue pensiones cum sorte cumulari possunt.
- 5 Priuilegium Hamburgense quæ verba contineat; eorumque verborum effectus quis. n. 6.

7 Libellus qualis est in causa principali talis est in causa appellationis.

8 Iudex appellationis non cognoscit, nisi de eo, de quo cognouit Iudex causa principalis.

9 Pars sibi imputet, qui ꝑ talem sibi patronum elegit, vel quod non correxit errorem, sed potius eadem petita in processu iterando ratificauit & acceptauit.

10 Præscriptionis punctus pertinet ad causam principalem.

11 Priuilegiorum ratio quoque habenda, & qualiter.

SVmissum in puncto non deuolutæ appellationis. Præcipua fundamenta obiectæ exceptionis sunt: Primo, ꝑ summam libelli primæ instantiæ non esse conformem priuilegio Hamburgensi, quod est 600. Goldgülden. Secundo: ꝑ nec satisfactum esse priuilegio, per præstationem iuramenti appellationis, siue calumniæ. Tertio: nec vigore ꝑ eiusdem cautum esse ratione expensarum. Denique de meritis causæ principalis, quædam annexit: inter cætera vero de exceptione præscriptionis.

Quod ad secundum & tertium attinet, res nunc est expedita, quia per documentum, numero 12. 13. eis requisitis iam satisfactum est. Sed contra primam partem exceptionum replicatur: causæ controuersæ summam, Hamburgensi priuilegio non inferiorem. Licet enim procurator primæ instantiæ in libello per errorem petierit summam 600. *Marck / mis sampt dem interesse,* debuerunt tamen ea simul melius specificari, prout & acta priora satis ostendunt, quod per Actorem semper, neben der Summa der 600. *Marck / auch auff die ganze Rechnung der ganzen Societät getrungeu worden / vult in processu causæ deducere maiorem summam, quam priuilegium postulat: quia in prioribus actis non editas rationes, ab Anno 56. vsque 62. si summæ, quam quisque sociorum primo contribuit, addantur interesse cuiusque anni, vsq; ad Annum 80. longe maiorem fore priuilegii summa.*

Verum his posthabitis, prælibatas exceptiones præualere censeo, in confesso enim est, ex producto, numero 14. fol. 8. prout & copia priuilegii (cui non obloquitur Appellās) imo & eius insinuatio correspondet, priuilegium continere 600. Goldgülden / sed libelli petitio, non nisi 600. *Süßisch Marck / id est, 300. Thaler / Hauptsumma / sortis, continet, prout patet ex folio actorum 3. & fol. 19.* Et licet ibidem interesse quoque petatur: tamen id ipsum non, nisi ad 383. *Marck / estimatur, fol. 16. 17. actorum,* quæ summa, si adiciatur fortè principali, nondum attingit dictam priuilegii summam 600. Goldgülden / deficiunt enim 60. fl. si rite computetur.

Hinc constat, minus apte allegari, quod notatur ex l. si idem cum eodem de iurisd. omn. iud. vt & *Gail. refert obseruat. 123. libr. 1. num. 2.* Ad hoc, quod diuersæ summæ coniungi, ꝑ & census, siue pensiones 4 cum sorte cumulari possunt, ad fundandam iurisdictionem.